

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 1T/67/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813010226
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vojtech Chmelan
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2014:3813010226.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Prievidzi v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Vojtecha Chmelana a prísediacich JUDr. Evy Modoryovej a Juraja Boďu na hlavnom pojednávaní konanom dňa 03. júna 2014 takto

rozhodol:

Obžalovaný: C. I., nar. XX.XX.XXXX v T.
H., okres D., trvale bytom N. H.,
I. č. XXX/XX, okres D.,

sa

podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku spod obžaloby Okresného prokurátora v Prievidzi, sp. zn. 2Pv 578/2012 zo dňa 03. apríla 2013, za zločin vydierania podľa § 189 ods.1,2 písm. b) Trestného zákona číslo 300/2005 Z.z. v znení Zákona číslo 313/2011 Z.z., na tom skutkovom základe, že

dňa 13. júna 2012 v dopoludňajších hodinách medzi 09.10 hodinou až 09.20 hodinou pred pojednávacou miestnosťou číslo XX Okresného súdu Prievidza, v ktorej sa pojednávala trestná vec, sp. zn. 2T 79/2012 obžalovaného I. I. za zločin vydierania a iné podľa § 189 ods.1,2 písm. a), b), c) a iné Trestného zákona, v ktorej mal byť ako svedok - poškodený vypočutý A. T., ktorý na chodbe čakal na výsluch, pristúpil k nemu obvinený a povedal mu: „Kto sa smeje naposledy, ten sa smeje najlepšie, čo Ti ešte nestačilo, už som Ťa raz upozorňoval, vtedy pri T. a ešte uvidíš, čo sa Ti stane“, čo považoval poškodený A. T. za zastrašovanie a vyhrážanie pred nadchádzajúcou výpoveďou na súde, pretože v tejto trestnej veci I. I. sa v prípravnom konaní evidovanej na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru D. pod sp. zn. ČVS: ORP-XXX/O.-D.-XXXX poškodeného snažil podplatiť obvinený C. I. prostredníctvom brata poškodeného B. R. dňa 23. februára 2012, aby poškodený neusvedčil z trestnej činnosti I. I., čo poškodený A. T. odmietol a vec vzápätí oznámil Polícii, následne poškodenému A. T. v nočných hodinách z 09. marca 2012 na 10. marca 2012 zatiaľ nezistený páchatel' podpálil osobné motorové vozidlo, preto poškodený A. T. po vstupe do pojednávacej miestnosti a poučení predsedom senátu o právach a povinnostiach svedka oznámil vyhrážky a zastrašovanie obvineného sudcovi a požiadal prokurátora, aby vec z úradnej moci oznámil Polícii,

o s l o b o d z u j e .

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného C. I., vypočul poškodeného A. T., vypočul svedkov A. R., B. L., Y. I., R. H., A. L., B. R., G. T., oboznámil sa s listinnými dôkazmi, s prehratím CD nosiča z hlavného pojednávania vo veci Okresného súdu v Prievidzi, sp. zn. 2T 79/2012 zo dňa 13.06.2012, so správami o povesti a s odpisom registra trestov.

Obžalovaný C. I. tak, ako v prípravnom konaní, tak i na hlavnom pojednávaní poprel spáchanie trestnej činnosti. Pokiaľ sa týkalo skutku kladeného mu v obžalobe za vinu, uviedol, že dňa 13. júna 2012 počas pojednávania vo veci jeho syna sedel pred pojednávacou miestnosťou číslo XX a to vo výklenku. Uviedol, že A. T. sedel za rohom chodby a to za WC pri schodoch. Ďalej uviedol, že je pravdou, že keď sa vracal z WC, tak sa pohľadom stretli jeho oči s očami poškodeného, avšak poškodenému nič nehovoril. Poprel, že by sa mu nejakým spôsobom vyhrážal. Obžalovaný uviedol, že A. T. sa mu už po príchode do súdnej budovy celý čas smial do tváre, smial sa mu do tváre aj v čase, keď vychádzal z WC. Obžalovaný poprel, že by sa poškodenému nejakým spôsobom vyhrážal pri T. v R. U. R.. Uviedol, že sa tam len pohádali a že A. R. odkázal, aby mu vrátila peniaze, ktoré si od neho požičala. Ďalej uviedol, že poškodený ho krivo obvinil, že ho chcel podplatiť, aby svedčil v prospech jeho syna. Taktiež ho poškodený obvinil, že mu podpálil osobné motorové vozidlo. Obžalovaný na záver svojej výpovede uviedol, že ani nemal dôvod sa nejakým spôsobom vyhrážať poškodenému, pretože tento jeho rodine žiadnym spôsobom neublížil.

Poškodený A. T. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že dňa 13. júna 2012 bol na Okresnom súde v Prievidzi vypovedať ako svedok vo veci obžalovaného I. I., kde sa dostavil spoločne s A. R.. Uviedol, že sedel na lavici za pánskym WC, bližšie ku schodišťa, obžalovaný bol vo výklenku pri pojednávacej miestnosti číslo XX. Poškodený uviedol, že keď obžalovaný išiel na WC, tak tento pristúpil k nemu, usmieval sa a povedal mu „kto sa smeje naposledy, ten sa smeje najlepšie, čo ti nestačilo, už som Ťa raz upozorňoval vtedy pri T. a ešte uvidíš, čo sa Ti stane“, pričom okrem nich dvoch tam nebol nikto prítomný. Podľa jeho názoru, to ani nikto nepočul. Bral to ako vyhrážanie, preto po príchode do pojednávacej miestnosti, ihneď po zákonomnom poučení celú vec oznámil predsedovi senátu JUDr. D. R., požiadal prítomnú prokurátorku, aby vo veci začala konať. Poškodený uviedol, že je pravdou, že aj v R. U. R. pri spoločnosti T., vedľa na štrkovom parkovisku sa stretol s obžalovaným, ktorý mi vulgárne nadával, kázal mu, aby povedal A. R., že mu má vrátiť nejaké peniaze, pričom pri tomto konflikte bol G. T., ktorý v čase rozhovoru medzi ním a obžalovaným sedel v motorovom vozidle obžalovaného. Poškodený uviedol, že toto všetko sa dialo kvôli tomu, že obžalovaného syn bol obžalovaný pre určitý trestný čin. Ďalej poškodený uviedol, že v tomto období, na presný dátum si nepamätá, mu volal brat B. R., že sa chce s ním stretnúť ohľadom nejakej veci. Následne sa s bratom stretli v R. U. R. v Obchodnom dome L. a to v cukrárni, kde mu brat povedal, že mu chce určitá osoba, t.j. obžalovaný ponúknuť 200 eur za to, že sa nedostaví na určitý výsluch. Túto ponuku odmietol, bratovi povedal, že nič takého robiť nebude, pričom následne asi o 2 týždne mu zhorelo osobné motorové vozidlo v R. U. R., pričom tieto dve skutočnosti sa odohrali pred dňom hlavného pojednávania dňa 13. júna 2012.

Svedkyňa A. R. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že k trestnej činnosti obžalovaného sa nevie vyjadriť. Ďalej uviedla, že ako poškodená bola predvolaná na hlavné pojednávanie vo veci obžalovaného I. I.. Predmetného dňa prišla na hlavné pojednávanie spolu s A. T.. Po opustení pojednávacej miestnosti spolu s A. T. sedeli na lavici za WC a to pri schodišti. Následne bola zavolaná do pojednávacej miestnosti, aby vypovedala ako poškodená. Ďalej uviedla, že keď sa po výpovedi vrátila z pojednávacej miestnosti k poškodenému, tento jej povedal, že sa mu obžalovaný smial do tváre a že sa mu vyhrážal. Poškodenému povedala, aby toto oznámil predsedovi senátu. Svedkyňa uviedla, že nebola prítomná, keď sa toto odohralo medzi obžalovaným a poškodeným. Na záver svojej výpovede potvrdila, že obžalovanému dlhuje finančné prostriedky a že obžalovaný ju vyhľadával v meste R. U. R..

Svedkovia B. L., Y. I., R. H., A. L. vo svojich výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedli, že boli predvolaní na hlavné pojednávanie vo veci obžalovaného I. I.. Po výzve predsedu senátu opustili pojednávaciu miestnosť číslo XX, pričom na predvolanie čakali vo výklenku vedľa tejto pojednávacej miestnosti spolu s obžalovaným. Ďalej uviedli, že A. T. a A. R. si sadli na lavicu za WC a to pri schodoch. Svedkovia uviedli, že nezaregistrovali, že by obžalovaný odišiel na WC. Zhodne uviedli, že počas celej doby nepočuli, že by sa obžalovaný s poškodeným medzi sebou rozprávali. Svedkyňa Y. I. vo svojej výpovedi potvrdila, že obžalovaný sa za celý čas z výklenku vzdialil jedenkrát, kedy odišiel na WC z dôvodu, že išiel užiť lieky. Nevedela presne určiť, kedy to bolo.

Svedok B. R. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že k trestnej činnosti obžalovaného sa nevie vyjadriť. Uviedol, že poškodený je jeho nevlastný brat. Svedok uviedol, že A. T. ho naviedol, aby išiel vypovedať na obžalovaného C. I., že ho žiadal, aby ovplyvnil A. T., aby vypovedal v

prospech obžalovaného I. I.. Toto urobil, čo však nebola pravda, preto následne išiel na Políciu a všetko uviedol na pravú mieru, t.j. že obžalovaný C. I. ho na žiadne ovplyvnenie nenavádzal. V plnom rozsahu zotrval na svojom čestnom prehlásení.

Svedok G. T. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že je pravdou, že s obžalovaným, na presný dátum si už nepamätá, bol v roku 2011 v R.

U. R. na osobnom motorovom vozidle obžalovaného. Do R. U. R. s obžalovaným išiel z toho dôvodu, že A. R. obžalovanému dlhovala nejaké peniaze, o čom mal vedomosť z ich vzájomných telefonických rozhovorov, pričom A. R. uviedla, že keď sa zamestná, dlh vyrovná. Svedok uviedol, že v tom čase A. R. robila v R. U. R. vo fabrike T., kde motorové vozidlo odstavili a čakali, kedy výjde z práce alebo pôjde do práce. Videl, ako svedkyňa sedí vo vozidle poškodeného a idú do fabriky, tak sa s vozidlom otočili a išli k fabrike k zadnej bráne. Tam svedkyňa vystúpila z motorového vozidla poškodeného a odišla do fabriky. A. T. následne s motorovým vozidlom odišiel, išiel na tmavé parkovisko, kde aj on spolu s obžalovaným išli na motorovom vozidle a zastavili pri ňom cca vo vzdialenosti jeden meter. Svedok uviedol, že obžalovaný a poškodený si otvorili okienka na stranách vodičov, pričom obžalovaný povedal poškodenému, aby odkázal svedkyňu, nech dlh vráti. Všetko riadne počul, lebo sedel vedľa na sedadle spolujazdca - vedľa obžalovaného. Počas rozhovoru nepočul zo strany obžalovaného žiadne nadávky alebo vyhrážky. Uviedol, že poškodený sa správal frajersky.

Z vykonanej prehrávky CD nosiča z hlavného pojednávania zo dňa 13. júna 2012 vyplýva, že poškodený A. T. po zákonom poučení predsedovi senátu oznámil, že obžalovaný mu povedal „Kto sa smeje naposledy, ten sa smeje najlepšie, čo Ti ešte nestačilo, už som Ťa raz upozorňoval, vtedy pri T. a ešte uvidíš, čo sa Ti stane“, čo považuje za zastráňovanie a vyhrážanie a požiadal prokurátorku, aby sa v predmetnej veci začala konať.

Z vyšetrovacieho spisu Prezídia PZ, Úrad boja proti korupcii, Odbor boja proti korupcii Q., číslo: ČVS: PPZ-XX/R.-Q.-XXXX vyplýva, že dňa 05. apríla 2012 bolo začaté trestné stíhanie pre prečin podplácania, pričom uznesením zo dňa 18. marca 2013 bolo toto trestné stíhanie zastavené, pretože sa skutok nestal.

Z vyšetrovacieho spisu Okresného riaditeľstva PZ R. U. R., číslo: ČVS: ORP-XXX/R.-R.-XXXX vyplýva, že dňa 10. marca 2012 bolo začaté trestné stíhanie pre prečin poškodzovania cudzej veci, toto trestné stíhanie bolo prerušené uznesením zo dňa 10. apríla 2013, pretože sa nezistili skutočnosti oprávňujúce vykonať trestné stíhanie proti určitej osobe. Z vyšetrovacieho spisu vyplýva, že poškodený A. T. ako páchatel'a označil obžalovaného s tým, že ho videl na jeho osobnom motorovom vozidle, pričom ihneď táto skutočnosť bola preverovaná príslušníkmi Polície, pričom bolo zistené, že obžalovaný bol doma a s jeho vozidlom nikto nejazdil (motor vozidla bol chladný).

V spise sa nachádzajú listinné dôkazy z hlavného pojednávania vo veci Okresného súdu v Prievidzi, sp. zn. 2T 79/2012, čestné prehlásenie svedka B. R..

Súd po zhodnotení dôkazov tak jednotlivo, ako i súhrne, dospel k záveru, že v danom prípade nebolo preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, preto súd obžalovaného C. I. spod obžaloby v zmysle § 285 písm. a) Trestného poriadku oslobodil. Obžalovaný tak, ako v prípravnom konaní, tak i na hlavnom pojednávaní poprel spáchanie trestnej činnosti. Z prevedeného dokazovania nemal súd preukázané, že by sa stal skutok, ktorý je obžalovanému kladený za vinu. Na jednej strane obžalovaný počas celého konania tvrdí, že sa trestnej činnosti nedopustil, na druhej strane poškodený A. T. tvrdí, že sa mu obžalovaný vyhrážal a že mal z neho strach z dôvodu, že ho chcel obžalovaný ovplyvniť ohľadne výpovede voči jeho synovi a jednak, že mu bolo podpálené osobné motorové vozidlo. Z výpovedí svedkov B. L., Y. I., R. H., A. L. a A. R. vyplýva, že nevideli, že by sa obžalovaný s poškodeným pred pojednávacou miestnosťou pri WC osobne stretli, ani nepočuli, že by sa medzi sebou rozprávali. Z výpovede svedka B. R. vyplýva, že samotný poškodený ho naviedol, aby išiel na Políciu s tvrdením, že obžalovaný chce podplatiť poškodeného. Ako vyplýva z výpovedí samotného poškodeného A. T., svedka G. T., obžalovaný sa poškodenému pri T. nevyhrážal, obžalovaný poškodenému nadával do kokotov, žiadal ho, aby A. R. oznámil, aby zaplatila dlh. Z pripojených vyšetrovacích spisov vyplýva, že voči obžalovanému nikdy nebolo vznesené obvinenie pre trestné činy či už podplácania, resp. poškodzovania cudzej veci, pretože sa ich obžalovaný nedopustil, čím boli vyvrátené tvrdenia poškodeného, že na základe týchto skutočností mal obavu z obžalovaného. Súd po vykonanom

dokazovaní nezistil dôvod, pre ktorý by obžalovaný mal vydierať poškodeného, resp. že by sa mu chcel nejakým spôsobom pomstiť. Z prevedeného dokazovania vyplýva, že neexistuje žiaden priamy, resp. nepriamy dôkaz, resp. ucelená reťaz nepriamych dôkazov, ktoré by nasvedčovali tomu, že obžalovaný sa skutku dopustil. V danom prípade sa jedná len o tvrdenie poškodeného, že obžalovaný spáchal skutok. Vzhľadom na horeuvedené skutočnosti, vykonané dokazovanie, súd zistil, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. Sledujúc zásadu in dubio pro reo, preto súd obžalovaného C. I. v zmysle § 285 písm. a) Trestného poriadku spod obžaloby oslobodil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Trenčíne.